

Dominum. et om̄m sanctoz. quos fidelis
quis hodie in conspectu tui manifestans.
admiratur. domine deus noster totu[m] in deitate tua.
O m[isericordia] sanctoz tuoz quos meritis premitus
Benedic[emus]. ut in omnibus pietatis tue mem-
oriam auribus. Deinde christum dominum nostrum.
ant igitur oblationem ferunt nos no[n] solum
cuncte familiæ tue. Domini dñe ut plati-
bus accipias. dies q[ua]z nostro in tua pace di-
as. atq[ue] ab eternâ damnatione nos eripi-
lectoz tuoz imberas gregem numeram p[ro]p-
riū nūm. Quā oblationē tu censisti
omnibus q[ui]s. benedictā assūptā racionabilē acceptabilē q[ui]s faci-
eris. ut nobis. corpus et sanquinas
dilectissimi filii tui domini nostri ihu christi

Ms 612

Sammelbd

Arbfr. Lbk.

73.

Programma
AD STVDIOSAM
Iuventutem
IN INCLYTÀ ACADEMIÀ IULIA
FESTO PEN-
TECOSTES
P. P.

HELMSTADE
Typis heredum Iacobi Lucij, Anno
M DC XXI

Prorector Academiæ Iuliæ Ioannes Stuckius IC. Potentissimi Brunsuicensium Ducis consiliarius & in eadem Julia Facultatis Iuridicæ Ordinarius & pro tempore Decanus, &c. Studiosæ juuentuti, S. D.

X antiqui fœderis festis duo in Christianâ ecclesiâ permanserunt, inde usq; ab eius incunabulis celebrata, Pascha videlicet ac Pentecoste. Et initio quidem, nondum deletis vrbe & templo, ut infirmorum teneritati consulerent, & Iudæos cò commodiūs lucifacerent, non detrectabant Apostoli festa cum Iudæis secundum legem Mosaicam frequentare. Quum igitur diebus solennibus confluente vndiq; populo occasio esset propagandi euangeli, festinabat aliquando Paulus, *ut, si fieri posset, Pentecosten ageret Hierosolymis.* Sicut autem Pascha in memoriā Domini ædes sanguine signatas prætergressi & liberationis ex Aegypto institutum fuerat: ita Pentecoste, quæ festum quoque septimanarum dicta est, post finitam messem, ut gratiæ Deo agerentur, celebrabatur.

Ex. 23, 16.

Levit. 23, 16.

Deut. 16, 10

& 16,

rur. Quum verò iam eversum esset templū,
& vrbs solo æquata, nulla erat ratio, quare
solennitates Mosaicæ diutius observaren-
tur: quin imò observari non poterant, quòd
edixisset Dominus, ne alio, quām quem ipse ^{Deut. 16,7.}
elegisset loco, peragerentur. Christiani ta-^{1. Cor. 11,15.}
men, vt diximus, abrogatâ re qualis pridem
fuerat, & obligatione, quam lex Mosaica
intulerat, suum sibi Pascha & Pentecosten
retinuerunt, servatis pristinis adpellationi-
bus, quòd præter analogiam, quæ his cum
illis intercedit, dies convenirent & in idem
anni tempus inciderent. Nam primo vere
quum Iudæi suum Pascha celebrarent, iti-^{1. Cor. 11,17.}
dem pro nobis, nostrum Pascha Christus
immolatus est; nec tantum propter offensas
nostras immolatus, verùm etiam ad nostri
iustificationem suscitatus est. Quadrage-
simo autem die ^{Rom. 4,25.} πρὸ δευτέρας τε Πάσχα, quâ videlicet
ipsâ primitijs frugum offerendis destinatâ
Dominus resurrexerat, & quam numero
includi oportet, sursum receptus est in
cælos & consedit ad dexteram Patris: in-
de die decimo Apostolos suos, uti promi-

^{ad de Civit.}
^{Dej. c. 4.}

serat, induit virtute ex alto, sanctoq; Spiritu
baptizavit; & die eodem, nullâ interiectâ
morâ, per illos iam à Spiritu Dei sufficienter
institutos & instructos, Evangelium publi-
cè & palâm fecit prædicari, novumq; fœdus
solemniter promulgari. Decimus autem ab
adscensione erat quinquagesimus à resurre-
ctione sive ~~Χριστού~~ Χριστοῦ, festus Iudæis ob-
peractam messem; à septem septimanis, quæ
inter ipsum & alterum Paschæ intererant,
titulo Festi septimanarum celebris; ob nu-
merum verò dierum Pentecoste dictus ab
Hellenistis. Attraxerat ea solennitas, vna
ex tribus, quibus universos Iudæos Hiero-
solymas venire Deus iusserat, ingentem ho-
minum multitudinem: prædicationem e-
nim Apostolorum plurimos testes habere,
& promulgationem novi fœderis quam
maxime illustrem esse oportebat. Rectè
verò alicubi Augustinus: *Deo beneficiorum*
eius solennitatibus, festis, & diebus statutis dica-
mus sacramens memoriam, ne volumine tem-
porum ingrata subrepat obliuio. Beneficium
itaq;

itaq; tam grande, quod die, de quo diximus,
in ecclesiam & universum orbem divinitus
collatum fuit, nos Christiani nostrâ Pente-
coste recolimus & celebramus; &, ut loqui-
tur Leo, quem magnum vocant, *hanc solen-*
nitatem in precipuis festis esse venerandam, o-
mniūm Catholicorum corda cognoscunt. ^{Serm. i. de}
^{Pentec.} Ma-
nifestum autem est nostræ cum Iudaicâ Pen-
tecoste cognitionem nullam intercedere,
nisi temporis & hinc derivati nominis, &, si
eam addere libeat, analogiæ. Est sententia
auctorum, quos modò laudavimus, Augu-
stini & Leonis, uno eodemq; die, quinquagimo
videlicet post Pascha, & olim per
Mosen promulgatam fuisse legem, & postea
per Apostolos publicatum esse evangelium,
datumq; solenne initium ecclesiæ novi fœ-
deris. Sed, ne quid dissimulemus, è sacris
litteris evidenter & exactè id colligi nequit.
Nihil tamen obstat, quò minus Augustini
supputatio hoc lpcō legatur. *Numerā*, ait,
^{Ep. 119. c. 16.} à quartodecimo primi mensis die, quo factum
est Pascha, usq; ad diem tertium tertii mensis,

Eg invenies XVII dies primi mensis, XXXX secundi, tres tertii, qui fiunt quinquaginta. Testatur quidem scriptura, egressos esse Israëlitas ex Aegypto postridie comestri Paschæ, decimoquinto die mensis primi, & tertio mense suæ profectionis, eo ipso die, primo sine dubio tertij mensis, in desertum Sinai pervenisse: inde Mosen ad Dominū in montem semel atq; iterum adscendisse, & alterâ vice descendente iussu Domini populo edixisse: *Estote parati in diem tertium.* Sed Augustinus singulis mensibus solidos tribuit triginta dies, quod à lunaribus, qualibus Iudæi vtebantur, alienum est; & sumit tamquam certum, quod tamen neq; scriptura dicit, neq; admodum probabile deprehenditur, Mosen ipso illo, quo in desertum venissent, die, post colloquia cum Deo habita edixisse, ut se in diem tertium populus pararet. Quidquid autem sit, si non eodem prorsus die, circa idē tamen anni tempus, nō nisi exiguo discrimine vel interstitio, & lex fuit promulgata, & ab Apostolis Spiritu Sancto repli-

pletis evangelium cepit prædicari. Neque
quicquam obstat, etiamsi Augustini suppura-
tio laboret, quò minus promulgationem
legis in quinquagesimum illum ^{anno deuteragis} ^{et}
^{nāxā} diem cadere potuisse adseramus. Primo
enim mensi supersunt dies XV; secundum
habere oportet XXIX: quòd si ab adventu
in desertum tres dies loco castris capessend-
do & tentorijs sigendis impensi, & quarto
demum parascave legi post triduum excipi-
endæ indicta fuerit, (& scripture, licet haut
adfirmet fuisse, non tamen prohibet, ne fu-
isse existimemus) in Pentecosten promulga-
tio legis inciderit. Neq; verò improbabili-
le, voluisse Deum, vt quā die lex esset lata, &
vetus pactum cum populo Iudaico initum,
eadem Spiritus sanctus in Apostolos effun-
deretur, novumq; fœdus eorum ministerio
& publicâ prædicatione evangelij palam fi-
eret; atq; ita lux vna & eadem cùm lege tūm
evangelio, nec non promulgatione utriusq;
pacti consecraretur. Et hac ratione qua-
drabit, quod scitè scripsit Augustinus: *Occi-*
ditur

Ep. 119.

ditur ovis; celebratur Pascha; Et interpositis
quinquaginta diebus datur lex ad timorem,
scripta digito Dei. Occiditur Christus, qui
tamquam ovis ad immolandum ductus est; ce-
lebratur verum Pascha; Et interpositis quin-
quaginta diebus datur ad caritatem Spiritus
sanctus, qui est digitus Dei contrarius homini-
bus sua quarentibus. Sed hæc & alia μεμαλα τι
os hisce imminentis Pentecostes diebus do-
ctè & dextrè explicabunt viri eruditii & di-
serti; quibus vos, Cives academicci, pietati,
litteris & virtuti dediti adolescentes, adten-
tè operam dabitis; ebrietatem & crapulam,
& quæ hinc nascuntur, petulantiam & lasci-
viam procul habebitis: id autem vnum age-
tis, ut animi quoq; vestri sint templa Spi-
ritus divini, & vobis vestrisq; conatibus, di-
ctis, factis propitius adspiret, sine cuius nu-
mine, nihil est in homine. Etiam beneficia &
communicationis ne obliuiscimini: nam talibus
victimis delectatur Deus. Valete P. P. in
acad. Iuliâ. cIɔ Iɔ cXXI.

XIV. KL. Iun.

VO 27

... pio ducis et vencoris hoc
monia. hcc munera hcc
crux illibata. n primus que nbi
muis pro ecclesia tua sancta catholica
pro officiis custodire. adiuvare. et regere
ris tota orbe terrarum. una cum famulo tu
mfo. a. Bege. uro ad misericordiam nostram et omnium
orthodoxis catholice et apostolice fidei
maliibz. cumento duc famulorum famu
lorum. et omnium circumstantiarum quos i
fides operata est. et nota deuoto pio q
nbi offerimus. et qui nbi offerunt hoc
sciam laudis pro se suis omnibus pio re
tatione animarum suarum. pio spe salutis.
mcolumentans sue nbi redditum uota s
eterno deo viuo et uero.

